

عنوان مقاله:

آسیب شناسی صدور انقلاب اسلامی ایران به اروپا بر اساس نظریه ی گفتمان

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 1، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی باقری دولت آبادی - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی، دانشگاه یاسوج

حسین فخرایی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

مقایسه ی انقلاب ایران با انقلاب فرانسه و روسیه گویای آن است که انقلاب ایران به اندازه ی دو انقلاب دیگر نتوانسته بر کشورهای اروپایی تاثیرگذار باشد. این درحالی است که در ایران انقلابیون از همان ابتدا به دنبال صدور انقلاب خود به بخش های مختلف جهان بودند. سوالی که مطرح می شود این است که چرا صدور انقلاب از سوی ایران، نتوانسته نتایج مورد انتظار را به همراه داشته باشد برای این منظور از رویکرد گفتمانی لاکلا و موفه استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد؛ گفتمان انقلاب اسلامی به دلیل عدم دسترسی و عدم اعتبار، که از شاخصه های برتری یک گفتمان می باشد، نتوانسته است به اسطوره سازی دست زند و در نتیجه بازتاب چشمگیری در اروپای غربی داشته باشد. علاوه بر این، مدرنیته ی غربی نتوانسته با مداخلات هژمونیک، بی قراری ها را مهار و گفتمان خویش را تثبیت نماید. همچنین تداوم هژمونی گفتمان غرب را می توان مرهون برجسته سازی و حاشیه رانی توسط گفتمان مذکور دانست

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی ایران، اروپا، نظریه ی گفتمان، اسلام سیاسی، مدرنیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021070>

